

Η διάρκεια τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Κατὰ τὴν γνῶμην τοῦ Οὐφελάνδου τὸ δρίον τοῦ ἀνθρώπινου βίου εἶναι 200 ἔτη, καὶ δὴ ἐνεκα τοῦ γενικοῦ λόγου, ὅτι ὁ βίος παντὸς διαφερεῖ δικαπαλάσιον χρόνον τοῦ ἀπαιτούμενου διὰ τὴν αὔξησην του. Τὸ ταχέως ἀκμάζον, ταχέως καὶ πάρακμάζει, καὶ διστάνεται ἡ τελεία ἀνάπτυξις, τοσούτῳ ταχύτερον ἐπέρχεται ἡ σωματική καταστροφή. Ἐν γένει αἱ γυναῖκες εἶναι μακροβιώτεραι τῶν ἀνδρῶν, ἔκπατος ὅμως μακροβιότης ἀπαντᾶ συνηδέστερον παρὰ τοῖς ἀνδράσι. Τινὰ ζῶα ἀφικοῦνται εἰς βαθὺν γῆρας· τὰ κερασφόρα εἶναι βραχυβιώτερα τῶν μὴ κερασφόρων, τὰ τοιμηρὰ ζῶα ζῶσιν ἐπὶ μακρότερον χρόνον ἢ τὰ δειλά, καὶ τὰ ἀμείβια ὡσάντων εἶναι μακροβιώτερα τῶν χερσαίων ζῶων καὶ ἐν γένει τῶν ἐν τῷ δέρι ζῶντων. Ὁ ἀδηφάγος ἰχθύς λύκος εἶτε ἔστες ζῆται μέχρι τῶν 150 ἔτῶν, ἢ δὲ χελώνη ὑπὲρ τὰ ἐκατὸν ἔτη· μεταξὺ τῶν πτηνῶν δὲ χρυσάτος (σταυραγῆς) ἀπεδείχθη διτες ζῆται σχεδὸν 200 ἔτη, ἐνῶ ἡ πανούργος καὶ μελαγχολικὴ κορώνη (καρανάξ) δύναται νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς σεβαστῆς ἡλικίας τῶν ἐκατὸν ἔτῶν. Ἀφίνοντες κατὰ μέρος τοὺς πατριάρχας, εὐρίσκομεν ἐπὶ τῆς ηλικίης ἐποχῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων ἵκανα παραδείγματα μακροβιότητος. Ὁ Πλίνιος ἀναφέρει διτες ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοκράτορος Οὐεσπασιανοῦ ἐν ἔτει 76 μ. Χ. ἐν τῇ στενῇ χύρᾳ μεταξὺ τῶν Ἀπεννίνων καὶ τοῦ Πάδου ἔζων 124 ἀνδρῶποι, ἐν τῶν ὅποιων τρεῖς εἶχον ἡλικίαν 140 ἔτῶν, τέσσαρες 135 ἔτῶν καὶ οἱ λοιτοὶ ἀνωτέρων τῶν ἐκατὸν ἔτῶν. Ἡ γυνὴ τοῦ Κικέρωνος ἔζησε τὴν ἡλικίαν 103 ἔτῶν, ἡ δὲ Ρωμαία ἥδοποιὸς Λουκία ἐν ἡλικίᾳ 112 ἔτῶν ἐξηκούσθει εἰσέτι νὰ ἔξαστῃ τὴν τέχνην της. Ἐκ τῶν νεωτέρων χρόνων ἔχομεν τὸ λίαν ἀξιοπερίεργον, ἀνδεντικὸν παράδειγμα βαδυτάτου γήρατος Ἀγγλου τινός, δύναματι Henry Menkins ἐν τοῦ Yorkshire, ἔστιν ἀπέδειναν κατὰ τὸ ἔτος 1670 ἐν ἡλικίᾳ 169 ἔτῶν. Ὁ Ἀγγλος οὗτος Μαθουσάλας ἦτο ἀλιεὺς καὶ διηρχετο κολυμβητὴ δρμητικοὺς ποταμούς, ἐκατοντάτης ἥδη ὄν. Ἐπερον ὡσάντως ἔγκυρον παράδειγμα μεγάλης μακροβιότητος εἴναι δο Thomas Garr ἐν τοῦ Shropshire, ἀστε ἀπέδεινεν ἐν ἡλικίᾳ 152 ἔτῶν. Ὁ Θωμᾶς Garr ἦτο ἀπλοῦς ἐργάτης, ἐν ἡλικίᾳ δὲ 120 ἔτῶν ἐνυψεύθη τῇ δευτέρᾳ του γυναῖκα, καὶ ἐν ἡλικίᾳ 130 ἔτῶν εἶχε τοσαύτας σωματικὰς δυνάμεις, ὡστε ἡδύνατο νὰ διμιλλάται ἐν τῇ ἔργασίᾳ μὲ τοὺς ῥωμαλεωτέρους χειρώνατας. Ἐν ἡλικίᾳ 152 ἔτῶν νετέρη δο Garr εἰς Λονδίνον, ὅπιος παρουσιασθῇ εἰς τὸν βασιλέα· ἡ ἐπίσκεψις αὐτῇ ἐπέφερε τὸν θάνατόν του, διστὶ μεταβαλὼν ἀμέσως τὸν λιτὸν βίον ἐνὸς καὶ ἡμίσεος αἰώνος, ἥδελησε νὰ κάμῃ πλήρη χρῆσιν τῆς βασιλικῆς φιλοξενείας καὶ ἀπέδεινε — ἐκ πλησιονῆς χυμῶν δηλ. ὑπὸ σφρίγους. Ὅλα του τὰ ἐστατεριαλά δργανα ειρίσκαντο ἐν ἀρίστῃ καταστάσει καὶ δὲ εἶχε ζῆσθαι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰσέτι, ἀν εἶχεν ἀπόσχη τῶν ἀπολαύσεων τῆς βασιλικῆς τραπέζης.

Περίφημος ὁδοιπόρος. Πάντες οἱ χάριν ἐπιστημονικῶν σκοπῶν περιηγούμενοι τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς ἐπιστήμονες γίνονται ἐξ ἀνάγκης ἴκανάτατοι δοδοιπόροι, ἐνεκα τῆς πολλαχοῦ παντελοῦς ἐλλείψεως τῶν τῆς συγκοινωνίας μέσων, δι' ἣν ἀναγκάζονται νὰ διανύσωσι μεγάλας πολλάκις ἀποστάσεις πεζῇ. Ἀλλ' δ πρώτος, διστὶ εἰς τὰς μακρὰς αὐτοῦ δοδοιπόριας εἰσήγαγε συστηματικὴν τινὰ τόξιν εἶναι δὲ σχάτως εἰς τὴν Γερμανικὴν πρωτεύουσαν ἐπανελθῶν ἐκ Κάιρου διάσημος γεωγράφος Schweinfurth. Ἀναγκασθεὶς διά τινος πυρκαϊᾶς, ἐν ἣ ἀπώλεσε πάσας αὐτοῦ τὰς προμηθείας καὶ τὰ ὠρόλογια του, νὰ μετρῇ καὶ ἀριθμῇ τὰ βήματα του, εὑρεν διτες τὸ μῆκος τῶν συνήθων βημάτων τοῦ δοδοιπόρου μένει πάντοτε τὸ αὐτό, ἐκτὸς μικρῶν τινων ἐνεκα τῆς διαφόρου φύσεως τοῦ ἐδάφους παραλλαγῆν. Ἡ ἀριθμητικὴ αὐτοῦ μένοδος ἦτο ἡ ἔξης: ἥρθιμει πάντοτε μέχρις 100, καὶ εἰς ἔκαστην ἐκατοντάδα βημάτων προέτεινε ἔνα δάκτυλον τῆς χειρός. Συμπληρούμενων 500 βημάτων ἔγραφεν ἐπὶ τοῦ σημειωματάριου του μικρὸν γραμμῆν, καὶ κατὰ τὴν συμπλήρωσιν ἐπέρας, 500 βημάτων διεστάρωνε τὴν γραμμὴν ταύτην δι' ἐπέρας, οὕτως ὡστε προέκυπτε σταυρὸς σημαίνων την χιλιάδα. Εἰς τοὺς ἔξι μῆνας, καὶ διήρκεσεν ἡ ἐκ τοῦ ἐστατερικοῦ τῆς Ἀφρικῆς ἐπιστροφὴ του, ἥρθιμει τοιουτοπόρως δ Schweinfurth $1\frac{1}{2}$ ἐκατομμύρια βημάτων. Ἐν κεφαλαιοῖς τοῦ συγγράμματος του „Ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Ἀφρικῆς“ τελείσθει μὲ τὰς ἔξης λέξεις: „Τῇ 19. Φεβρουαρίου ἔχαιρετικον τὸν παλαιὸν μου φίλον Χαλίλ μετὰ 49 ἡμερῶν ἀπούσιαν καὶ

876,000 βημάτων ὁδοιπορίαν.“ Ἡ μέθοδος αὐτῇ τῆς καταμετρήσεως τῶν ἀποστάσεων διὰ τῆς ἀριθμήσεως τῶν βημάτων, ἡτις πρὸς σχεδιασμὸν τῶν γεωγραφικῶν χάρτων ἥτο τὸ μόνον μπολειφθὲν εἰς τὸν σοφὸν ἐπιστήμονα μέσον, μαρτυρεῖ καὶ τὴν θυματικὴν καὶ σπανίαν αὐτοῦ ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν, διότι κατὰ τὴν δοδοιπόριαν ἥτο τηναγκασμένος ὅχι μόνον γὰρ ἀριθμῷ ἀλλὰ καὶ νὰ παρατηρῇ.

Τὰ δοστρεα καὶ οἱ ἀστέρες τῆς θαλάσσης. Ὁ ἀνθρωπὸς δὲν εἶναι ὁ μόνος ἔχθρος εἴτε δώδεκα τῶν δοστρέων· τὰ ζῶα ἐκεῖνα τῆς θαλάσσης, ἀτικα ἐνεκα τοῦ σχήματός των δύναμάζονται διαλάσσοις ἀστέρες (κοινῶς σταυροί), τρέφονται καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐκ τῆς θήρας τῶν δοστρέων. Ἀξιοπερίεργος εἶναι ἡ μέθοδος, ἡν ὀκολούσθει τὸ ζῶον τοῦτο πρὸς ἀλλασσιν τῆς λείας του. Τοποθετεῖται ἐπὶ τοῦ δοστρέου μὲ δληγή τὴν ἀφέλειαν καὶ φέρει τὰ ἄκρα τῶν πέντε αὐτοῦ βραχιόνων εἰς τὴν σχισμήν τῶν κεκλεισμένων δοστράκων· καθ' ἣν δὲ στιγμὴν τὸ δοστρεον ἀνοίγει τὰ δοστράκα του ὅπιας προσλάβῃ τροφήν, ὁ ἀστήρ ἐγγέρει εἰς αὐτὸν δληγη τινά, μὲ τὴν δοσιάν τὸ δοστρόνται ἐντὸς δληγῶν στιγμῶν καὶ ἀκολουθῶς τὸ τρώγει. Τὸ δοστρεον αἰσθάνεται πολὺ παλάτη τὴν προσπλάσιν τοῦ φοβεροῦ ἔχθρου καὶ διὰ τοῦ μένει, ἐφ' ὅσον δύναται νὰ ζῆσῃ ἀνεντούσης τροφῆς, δηλ. ἐπὶ 7 ἔως 8 ἡμέρας, ἐνελαῖς κεκλεισμένον. Ἐπὶ τέλους ὅμως, ἀναγκαζέμενον υπὸ τῆς πείνης, ἀνοίγεται καὶ καταβροχθίζεται ὑπὸ τοῦ ἀκαταγωνίστου ἔχθρου του.

Ἡ ἀγγλικὴ γλώσσα ἔχει 40,499 λέξεις. Ἐξ αὐτῶν εἶναι 2 ἀρθρο, 20,500 οὐσιαστικά, 9200 ἐπίδειτα, 40 ἀντανυμάτι, 7823 δμαλά καὶ 177 ἀνώμαλα δρῆματα, 2600 ἐπιρρήματα, 69 προδέσιες, 19 σύνδεσμοι καὶ 68 ἐπιφωνήματα. Ἐκ τῶν 40,499 λέξεων, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ἡ ἀγγλικὴ γλώσσα αἱ 6732 κατάγονται ἐκ τῆς λατινικῆς, 4812 ἐκ τῆς γαλλικῆς, 1148 ἐκ τῆς ἐλληνικῆς, 211 ἐκ τῆς ιταλικῆς.

Τὸ μέγιστον καὶ μεγαλοπρεπέστατον ὀπιστόλιον τοῦ κόσμου δι' ἐπιβάτας εἴναι τὸ νεωτὶ ναυπηγῆθεν „The City of New York“ (τὸ δοστο τῆς Νέας Υόρκης). Τὸ κοιλοσιαῖον τοῦτο ὀπιστόλιον ἔχει μῆκος 560 ποδῶν, πλάτος 63 ποδῶν καὶ ὕψος 44 ποδῶν, εἴναι δὲ ὅχι μόνον τὸ λαμπρότατον, εὐρυχωρότατον καὶ ἀναπατυιώτατον, ἀλλὰ συγχρόνιας καὶ τὸ ἀσφαλέστατον καὶ ταχύτατον απόπλοιον πάντων τῶν μέχρι τοῦδε κατασκευασθέντων. Τὸ „Ἀστο τῆς Νέας Υόρκης“ ἔχει 15 διαμερίσματα ὑδατοστεγῆ, χωρίζομενα οὕτω ποιοὶ ἀπ' ἀλλήλων, ὡστε, ἵνα μεταβῇ τις ἐκ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἔπειρον, δφείται ν' ἀναβῇ δια τῆς αἱλίμαχος ἐπὶ τοῦ δοστρού ματος καὶ εἴται νὰ κατέληῃ τὴν εἰς τὸ ἔπειρον διαμερίσματα κατάγουσαν αἱλίμαχα, ἐν ἀλλαῖς λέξεσι τὰ διαμερίσματα ταῦτα δὲν συγκινωνοῦσι πρὸς ἀλληλα διὰ δυρῶν ἀλλ' εἴναι ἐντελῶς ἀποκεχωρισμένα. Τὸ πλοῖον ἔχει δύο ἀνεξαρτήτως ἀπ' ἀλλήλων λειτουργοῦντας ἔλικας, καὶ διχώρος διὰ τὰς μηχανὰς εἴναι ὀσταί τοιούτων μέρη μηρομένος. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ μηχαναὶ τοῦ ἐνὸς τημήματος ἥθελον καταστραφῆ παντελῶς, δμανται νὰ λειτουργῶνταν αἱ τοῦ δευτέρου τημήματας μηχαναὶ καὶ τὸ πλοῖον νὰ ἐξακολουθῇ τὴν πορείαν του μὲ τὸ τέσσαρα πέμπτα τῆς μεγίστης αὐτοῦ ταχύτητος. Ἡ πολυτέλεια καὶ λαμπρότητα τῶν αἰδηνούσιν, τῶν γραφείων, τῶν ἐστιατορίων, τῶν λουτρῶν, τῶν αἰδηνούσιν τοῦ καπνίσματος καὶ τῶν παραπλήσιων εἰς οὐδὲν ἐκ τῶν ἔνοδοςοχείων οὕτε τῆς Εὐρώπης οὕτε τῆς Αμερικῆς δύναται νὰ ενερεθῇ. Ἐκτὸς τῶν ἀλλων ὑπάρχει καὶ ἰδιαίτερον διαμέρισμα εὐτρεπισμένον ὡς ναός, ἐν ᾧ τελεῖται ἡ δεῖα λειτουργία. Ἐνοεῖται διτες δὲν λείπει οὕτε τὸ ἐκκλησιαστικὸν πολυσύριγον ὄργανον (Orgue). Ὅλα τὰ μέρη ταῦτα τοῦ πλοίου φωτίζονται δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός, δ δὲ δικιδος φωτισμὸς ἀπαιτεῖ 1000 ἐν διηγενεῖ χρήσεις εύρισκομένας λαμπάδας. 560 ἐπιβάται πρώτης δέσεως, 300 δευτέρας καὶ 600 τρίτης δύνανται ἀνέτως νὰ ταξιδεύωσιν, ἐπέρας τῶν 370 προσώπων τοῦ πληρώματος, οὕτως ὡστε δ κοιλοστός οὕτος, έταν εἰνε πλήρης, φέρει 1800 ἀνθρώπους ἐν ἑαυτῷ.

Ἡ μεγίστη λίμνη τοῦ κόσμου γλυκέος Ὂδατος εἶναι ἡ Ἄνω Λίμνη (the lake superior) μεταξὺ τοῦ Καναδᾶ καὶ τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς Αμερικῆς. Ἡ λίμνη αὐτῇ ἔχει 640 χιλιομέτρων μῆκος, 257 χιλιομέτρων πλάτος καὶ ἐπιφάνειαν 164480 τετραγωνιῶν χιλιομέτρων.